

LÁ THƯ MỤC VỤ

Thật ý nghĩa khi chúng ta chiêm ngắm hình ảnh Đấng Phục Sinh tỏ mình cho các môn đệ nhân Chúa Nhật “LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA”. Cảm giác ngất ngây sung sướng và bất ngờ khiến các môn đệ không thể nào tin vào đôi mắt của các ông. Chính các ông đã nhìn thấy Chúa bị tra tấn, vác thập giá, bị đóng đinh, bị chết treo trên thập giá, trái tim bị đâm thâu, và được chôn cất, nhưng bất ngờ xuất hiện đứng giữa các ông, rất gần gũi thân thương như ngày nào.

Các ông ngỡ rằng âm dương cách biệt, tuyệt vọng hoàn toàn, không còn một chút hy vọng vào Thầy, rồi sự xuất hiện của Chúa mang cho các ông cảm giác Thầy trò lại được đoàn tụ sau một biến cố kinh hoàng, và tưởng chừng định hướng tương lai của các ông tan thành mây khói, nhưng hôm nay lại được thấy Thầy, chạm đến Thầy và nói chuyện với Thầy.

Đây là thời khắc hạnh phúc nhất, niềm vui vỡ òa không gì diễn tả giây phút đoàn viên, giây phút trùng phùng. Tình Thầy trò lại càng gắn bó hơn, niềm tin của các ông được nhân lên bội phần, định hướng tương lai của các ông rõ ràng hơn, các ông không còn tranh chấp địa vị cao thấp, mà hoàn toàn trở nên giống như Thầy, cúi xuống rửa chân và phục vụ như Thầy, dám hy sinh mạng sống vì Thầy và vì niềm tin vào Đấng Phục Sinh, chính là Thầy mình.

Chúng ta hãy thử quan sát Trái Tim Giêsu, trái tim người Thầy; đồng thời cũng thoáng qua trái tim Tôma, trái tim người học trò; nhờ đó, có thể hiểu được đôi chút lòng Chúa, đôi chút lòng ta.

Trái Tim Giêsu, một trái tim chan chứa yêu thương mà Tin Mừng không ngừng lặp đi lặp lại đã bao lần “*Ngài chanh lòng thương*” trước cảnh cùng khốn của con người. Trái Tim Tôma, một trái tim nhát đảm ngờ vực và tuyệt vọng. Sự ngã lòng của Tôma xúc phạm đến Thầy đâu kém việc bán Thầy hay chối Thầy của hai bạn đồng môn! Có khi còn tệ hơn; bởi lẽ, Giuđa và Phêrô tránh né liên luy đến một người sắp từ già cõi sống; trong khi Tôma lại đan tâm chối nhận một Đấng vừa trở về từ cõi chết. Chính vì trái tim Người Thầy đã yêu dấu loài người quá bội, nên Đức Giêsu Phục Sinh đã một lần nữa “*chanh thương chạm đến*” và băng bó trái tim thương tích của người môn sinh. Ngài đã dùng lời khôn khéo nhẹ nhàng trách yêu người học trò. Ngài dễ dàng chừ không mắng mỏ, chiều chuộng chừ không phỉ báng, “*Hãy đặt ngón tay con vào đây, hãy nhìn xem tay Thầy, đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Thôi, đừng cứng lòng nhưng hãy tin*”. Nhờ đó, bình an lại đến với tâm hồn người môn đệ.

Có lẽ mỗi người trong chúng ta hôm nay, dù ở đẳng bậc nào, cũng đều cảm thấy cần đến lòng Chúa xót thương hơn bất kỳ ai. Vì chỉ có Chúa mới là Đấng xót thương thật; chỉ có Chúa mới biết được mỗi người chúng ta cần đến lòng

thương xót của Ngài; chỉ có Chúa là Đấng có thể chữa lành, có thể hàn gắn, có thể băng bó, có thể đem về và trao tặng bình an, một sự bình an không ai lấy mất.

Sự “*Bình An*” và “*Lòng Thương Xót*” của Chúa được diễn tả cụ thể qua Bí Tích Giải Tội, vì đến tòa giải tội là đi tìm bình an và sự tha thứ, nên dường như không có hối nhân nào khi ra khỏi tòa giải tội mà không có cảm giác bình an, nhẹ nhàng, thanh thoát vì mình được tha mọi tội lỗi. Song song với Bí Tích Hòa Giải, Bí Tích Thánh Thể được sánh ví là “*Bữa Tiệc Yêu Thương*”, “*Bữa Tiệc Thương Xót*” mà chính Đấng Phục Sinh là Chúa Kitô đã thiết lập để ở cùng với nhân loại.

Chính Bữa Tiệc này chúng ta được bổ dưỡng bằng Lời, bằng Mình và Máu của Chúa, và từ nơi đây chúng ta sẽ được trở nên giống Ngài, được Chúa sống trong ta, và ta sống trong Chúa. Qua Bữa Tiệc này chúng ta cũng được kết hợp với tha nhân và trở nên nhiệm thể của Chúa, vì chúng ta nhận được nhiều ơn ích từ suối nguồn thương xót không bao giờ cạn.

Như Lời kinh chúng ta vẫn đọc: “*Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa*”, diễn tả đúng thái độ mà chúng ta muốn có, để chúng ta đặt niềm tin tưởng và phó thác tuyệt đối vào tay Thiên Chúa, Đấng cứu rỗi duy nhất của chúng ta! Những tia sáng của lòng nhân từ Chúa ban lại niềm hy vọng, một cách đặc biệt, cho những ai cảm thấy mình bị đè bẹp dưới gánh nặng của tội lỗi.

Ước gì chúng ta luôn nhận ra tình thương vô bờ bến của Chúa, để chúng ta luôn tín thác vào lòng thương xót của Chúa, để ân sủng của Chúa chữa lành những vết thương tâm hồn và thân xác cho chúng ta.

Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót, xin đem chúng con đến với Ngài, để chúng con được bình an và hạnh phúc như các môn đệ ngày xưa đã nhìn thấy Chúa hiện ra đứng giữa các ông, ban Bình An Phục Sinh đến cho các ông. Xin Chúa cho chúng con luôn cảm nhận được Lòng Chúa Xót Thương trong cuộc sống, để chúng con cảm thấy Ngài gần gũi và đang hiện diện với chúng con từng ngày trong mọi thăng trầm của cuộc đời chúng con. Amen.